

Teatr Papahema zaprasza na „Macbetta” na podstawie dramatu Eugène Ionesco

Ionesco ukazuje mechanizm rodzenia się żądz władzy z perspektywy doświadczeń dwudziestowiecznych totalitaryzmów. Wraz z II wojną światową rozpoczął się trwający do dzisiaj proces racjonalizacji i systematyzacji okrucieństwa. Zbrodnie ludobójstwa są jego krwawym pokłosiem.

Teatr Dramatyczny im. A.I. Węgierki

7 i 8 listopada 2015, godz. 17.00

Kiedy w 1606 roku Wiliam Szekspir pisał swojego „Makbeta”, na tronie angielskim od trzech lat zasiadał Jakub I, panujący już wcześniej w Szkocji jako Jakub VI. Król ten słynął z zamiłowania do gry w golf. Na jego życzenie powstało pierwsze w Londynie pole golfowe. Jego matka - panująca w Szkocji, kiedy Szekspir przyszedł na świat Maria Stuart - była pierwszą znaną golfistką. Zmiłowanie do golfa królowa odziedziczyła po swoim ojcu, Jakubie IV. Gra wynaleziona prawdopodobnie w Szkocji w późnym średniowieczu jest dziś popularną na całym świecie rozrywką elit. Bohaterowie szekspirowskiej tragedii – Duncan, Makbet i Malcolm – to poprzednicy wspomnianych władców na szkockim tronie.

W 1972 roku czołowy przedstawiciel teatru absurdu Eugène Ionesco napisał sztukę będącą wariacją na temat szekspirowskiego Makbeta. W programie prapremierowego przedstawienia „Macbetta” autor pisał: *Mówiono, że o władnęła mną obsesja śmierci. A jednak wbrew temu co można by sądzić, to nie o śmierci mówi moja ostatnia sztuka, lecz o zbrodniach i ludobójstwie. Zbrodni można uniknąć, śmierci nie. Zaintrygowało mnie również pytanie, dlaczego wierny i dzielny generał staje się zbrodniarzem, potworem; to jest sprawa Macbetta. Dlaczego? (...) Jak to się dzieje, że rewolucjoniści stają się tyranami, dyktatorami, mordercami?*

Przenosząc akcję „Macbetta” na pole golfowe, staramy się zajrzeć w kulisy władzy – władzy ponadczasowej – rozpoznawanej za pomocą mitów kulturowych i wiedzy historycznej oraz władzy współczesnej – zmutowanej przez media i mity popkultury. Nasi tyrani nie rodzą się na polu bitwy, ale polu golfowym – jedynej oazie luksusu i pozornego pokoju w świecie ogarniętym wojną. Kij golfowy, jako wyrafinowana wersja kija baseballowego zastępuje sztylet i berło jednocześnie.

obsada:

Katarzyna Gacal

Helena Radzikowska

Rafał Pietrzak

Paweł Rutkowski

Mateusz Trzmiel

opieka reżyserska: Mateusz Przyłęcki

scenografia, kostiumy: Sylwia Maciejewska

muzyka: Natasza Topor/Dariusz Chociej

reżyseria światła, trailer: Tobiasz Czołpiński

plakat, zdjęcia: Lucjusz Sawicki

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu Kultura - Interwencje 2015.

Zadanie dofinansowane ze środków z budżetu Miasta Białegostoku.

Zrealizowano przy wsparciu finansowym Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego.

<https://vimeo.com/131082109>

[Powrót na stronę główną](#)

[Powrót do listy aktualności](#)